

Nr 262.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 och 6 §§ i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension; given Stockholms slott den 20 juli 1914.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga närlagda förslag till lag om ändrad lydelse av 5 och 6 §§ i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 5 och 6 §§ i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänstinnehavares rätt till pension.

Häri genom förordnas som följer:

5 §.

Rätt att komma i åtnjutande av hel pension inträder:

för manlig tjänstinnehavare vid uppnådda sextiosju levnadsår och trettiofem tjänstår;

för kvinnlig tjänstinnehavare vid uppnådda sextio levnadsår och trettio tjänstår;

dock att sådan rätt inträder:

a) för ämneslärarinna vid de allmänna läroverken, högre lärarinneseminariet, folkskoleseminarierna samt blindundervisningsanstalterna: vid femtiofem levnads- och tjugufem tjänstår;

b) för yrkesinspektris: vid sextio levnads- och tjugu tjänstår;

c) för tjänsteman, som varit anställd vid beskickning eller konsulat i Ostasien eller Brasilien minst fem år, samt för mästerlots och lots: vid sextio levnads- och trettio tjänstår;

d) för provinsialläkare: vid sextiotvå levnads- och tjugu tjänstår;

e) för fyringenjör och verkmästare vid lotsstyrelsen, befälhavare å lotsverkets ångfartyg Vega, å lotsverkets ångfartyg anställd maskinist och uppbördsman, å fyrskepp anställd fyrmästare eller reservfyrmästare, fyrvaktare och befälhavare eller reservfyrvaktare, fyrvaktare

samt fyrbiträde, övermontör, stationsmästare, maskinist och montör samt sluss-, bro-, kanal- och hamnvakter vid statens vattenfallsverk, betjante vid tullverkets kust- och gränsbevakning, gymnastiklärare, de vid blindundervisningsanstalterna anställda lärare ävensom beridare vid hingstdepå: vid sextiotvå levnads- och trettio tjänstår;

f) för förste provinsialläkare: vid sextiofem levnads- och tjuguttre tjänstår;

g) för tjänstemän vid statens vattenfallsverk, anställda såsom överingenjör vid kanalverk och driftingenjör vid kraftverk, för yrkesinspektör, för lärare vid universiteten, karolinska mediko-kirurgiska institutet, tekniska högskolan, gymnastiska centralinstitutet, farmaceutiska institutet, tandläkarinstitutet, undervisningsanstalterna för barnmorskor, veterinärintitutet, Chalmers tekniska institut, fria konsternas akademi, musikaliska akademiens konservatorium, skogshögskolan samt lantbruksinstitutet vid Ultuna och lantbruks- och mejeriinstitutet vid Alnarp, för folkskolinspektör, för föreståndare och överassistenter vid centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet ävensom för statskonsulenter i olika grenar av lantbrukshållningen samt länsveterinärer: vid sextiofem levnads- och tjugufem tjänstår;

h) för läkare vid hospital eller asyl för sinnessjuka: vid sextiofem levnads- och trettiotre tjänstår;

i) för bevakningspersonalen vid fångvårdsanstalterna, lotskapten, lotslöjtnant, överlots, å fast fyr anställd fyrmästare, uppbördsfyrvaktare, fyrvaktare och fyrbiträde, postvaktbetjante, följande till statens vattenfallsverk hörande tjänstemän, nämligen överingenjörsassistent, distriktsingenjör, kanalingenjör, kanalinspektör, driftverkmästare, instrumentmakare, reparationsmästare, förman och maskinskötare, betjante vid tullverkets lokalförvaltning, andra ämnes- och övningslärare vid statens läroverk än de under e) och g) särskilt angivna ävensom statsgeologer, lantbruksingenjörer och distriktslantmätare, tjänstemän och betjante vid den lokala skogsförvaltningen, distriktschefer och distriktsingenjörer i väg- och vattenbyggnadsdistrikten ävensom observatorer, geodeter, kartografer, manliga ritare och gravörer vid rikets allmänna kartverk samt aktuarie, manliga ritare och gravörer vid sjökartverket: vid sextiofem levnads- och trettiofem tjänstår;

k) för chefen för medicinalstyrelsen och chefen för lantbruksstyrelsen: vid sextiosju levnadsår och tio tjänstår såsom chef för den styrelse en var av dem tillhör;

l) för byråchefen för lantbruksärenden i lantbruksstyrelsen och

lantbruksakademiens sekreterare, tillika ledamot och sekreterare i styrelsen för centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet och ordförande i anstaltens nämnd: vid sextiosju levnads- och tjugufem tjänstår.

6 §.

Skyldighet att från tjänsten avgå inträder:

a) för innehavare av domarämbete vid fyllda sjuttio år eller, där han, efter att hava uppnått de i 5 § för rätt till hel pension stadgade levnads- och tjänstår, oavbrutet under sex månader på grund av sjukdom varit och fortfarande finnes vara till tjänstgöring oförmögen;

b) för annan tjänstinnehavare vid uppnående av den i 5 § stadgade levnadsålder, Konungen eller, där viss ämbetsmyndighet äger att från tjänsten avskeda, den myndighet obetaget att låta med avskedet anstå, därest och så länge tjänstinnehavaren prövas kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna, dock icke i något fall längre än till fyllda sjuttio år;

c) för tjänstinnehavare, som icke uppnått den i 5 § stadgade levnadsålder, där han, efter att under fem på varandra följande år i följd av sjukdom, vanförhet eller lyte varit ur stånd att tjänstgöra, finnes vara för framtiden till tjänstgöring oförmögen;

d) för tjänstinnehavare, som träffats av olycksfall i tjänsten, där olycksfallet finnes för framtiden medföra oförmåga till tjänstgöring.

Befinnes tjänstinnehavare vara av sjukdom eller minskad arbetsförmåga urståndsatt att på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina tjänståligganden, och har sådan tjänstinnehavare tillika antingen, där enligt 5 § rätt till hel pension inträder vid sextiosju levnadsår, uppnått en levnadsålder av minst sextiofem år, eller, där enligt samma paragraf rätt till hel pension inträder vid sextiotvå år eller fråga är om läkare vid hospital eller asyl för sinnessjuka eller förste provinsialläkare, som tillika är provinsialläkare, uppnått en levnadsålder av minst sextio år, eller, där fråga är om tjänstinnehavare vid den lokala skogsförvaltningen eller betjante vid tullverkets lokalförvaltning eller de i 5 § i) omförmälda tjänstemän vid lotsverket, rikets allmänna kartverk, sjökarteverket och statens vattenfallsverk, uppnått en levnadsålder av minst sextiotre år, eller ock, där fråga är om yrkesinspektris, mästerlots eller lots, upp-

nått en levnadsålder av minst femtioåtta år, äge Konungen, uppå därom av vederbörande myndighet gjord framställning, förklara sådan tjänstinnehavare skyldig att från tjänsten avgå.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1915.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 juli
1914.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **HAMMARSKJÖLD**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **WALLENBERG**,
Statsråden: **HASSELROT**,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Efter gemensam beredning med cheferna för sjöförsvars-, ecklesia-
stik- och jordbruksdepartementen anmälde chefen för finansdepartementet,
statsrådet Vennersten, uppkomna, härefter angivna förslag till ändringar
i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till
pension.

Pensionsrätt
för befatt-
ningshavare
vid lots-
styrelsen och
lotsverket.

I den till nu församlade riksdag avlåtna propositionen nr 228
har Kungl. Maj:t under återopande av bifogat utdrag av statsrådsproto-
kollet över sjöförsvarsärenden den 20 juni 1914 bland annat framlagt
förslag till nya stater för lotsstyrelsen och lotsverket. Enligt berörda
statsrådsprotokoll har chefen för sjöförsvarsdepartementet vid ärendets

föredragning inför Kungl. Maj:t erinrat, att beträffande pensionsåldern för åtskilliga grupper av personalen vid nämnda styrelse och verk vore föreslaget att göra avvikelser från reglerna i §§ 5 och 6 i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension, varjämte förslag föreläge om ändringar i kungörelsen samma den 11 oktober 1907 med föreskrifter om verkställighet av nämnda lag. Då emellertid ärendet i denna del borde överlämnas till finansdepartementet, hade chefen för sjöförsvarsdepartementet saknat anledning att närmare ingå på vad därutinnan blivit föreslaget.

Då jag nu anhåller att få framlägga till behandling denna fråga, i vad den avser ändringar i nyssnämnda lag, vill jag till en början erinra, att pensionslagen för närvarande icke äger tillämpning på ifrågasvarande personal. Den kommitté, som av Kungl. Maj:t den 6 maj 1910 tillsattes för verkställande av utredning och avgivande av förslag rörande ändrat ordnande av det militära pensionsväsendet, och som jämväl erhöll uppdrag att i anslutning till ett av lotsstyrelsen avgivet löneregleringsförslag utarbета förslag till ordnande av pensioneringen av all fast anställd personal vid lotsverket, framhöll i sitt i ämnet avgivna betänkande, att pensionslagens bestämmelser borde göras tillämpliga även på ifrågasvarande personal, och att för genomförandet härav erfordrades ändring allenast av 5 och 6 §§ i nämnda lag.

Den av chefen för sjöförsvarsdepartementet jämlikt nådigt bemyndigande den 18 oktober 1912 tillkallade kommission för utredning angående lönereglering för lotsstyrelsen och lotsverket anslöt sig jämväl till denna mening och anförde i sitt betänkande i fråga om de erforderliga bestämmelsernas innehåll följande:

*Lotsverkets
Lönereglerings-
kommission.*

»5 § (i den civila pensionslagen) innehåller stadgande om den levnads- och tjänstålder, som erfordras för att befattningshavare skall äga rätt att komma i åtnjutande av hel pension. Denna ålder är såsom regel — varifrån dock givas åtskilliga undantag — bestämd till 67 levnads- och 35 tjänstår för manlig samt 60 levnads- och 30 tjänstår för kvinnlig tjänst innehavare. Vid den i 5 § i varje fall angivna levnadsåldern inträder enligt 6 § skyldighet att avgå från tjänsten.

Lotsstyrelsen har ansett önskvärt, att rätten till hel pension måtte bestämmas att inträda för mästerlots och lots vid 57 levnads- och 30 tjänstår, för lotslöjtnant, befälhavare å lotsverkets ångfartyg Vega samt maskinist å lotsverkets ångfartyg vid 60 levnads- och 30 tjänstår, för lotskapten samt fyringenjör och verkmästare vid lotsstyrelsen ävensom fyrmästare, fyrvaktare och fyrbiträde å fyrskepp vid 62 levnads- och 30 tjänstår samt för överlots ävensom fyrmästare, fyrvaktare och fyrbiträde å fast fyr vid 65 levnads- och 35 tjänstår. Endast för övrig personal skulle gälla de allmänna reglerna. Häremot har förenämnda pensionskommitté icke haft något att erinra.

För sin del anser kommissionen visserligen, att tjänstgöringen såväl för lotspersonalen som för fyrpersonalen är av beskaffenhet att i allmänhet böra föranleda skyldighet att avgå något tidigare än såsom allmän regel är föreskrivet och att således en tidigare levnads- och tjänstålder än vanligt bör stadgas såsom villkor för att komma i åtnjutande av hel pension.»

Sedan emellertid kommissionen erinrat, att enligt nuvarande pensionsförhållanden vore för att komma i åtnjutande av viss förhöjning i pension från lotsverket föreskrivet, att mästerlots och lots skulle hava uppnått 60 levnadsår samt fyrvaktare och fyrbiträde 65 levnadsår, fortsatte kommissionen:

»Vid sådant förhållande och då någon olägenhet härav enligt vad kommissionen inhämtat i allmänhet icke försports, vill det jämväl av hänsyn till önskvärt nedbringande av kostnaderna för pensioneringen synas kommissionen, som om annan ändring i nyssnämnda, nu gällande pensionsålder icke vore av omständigheterna påkallad, än att — med hänsyn till beskaffenheten av fyrskeppspersonalens tjänstgöringsförhållanden i jämförelse med personalens å de fasta fyrarna — pensionsåldern för fyrskeppspersonalen bör i enlighet med lotsstyrelsens förslag bestämmas till 62 levnadsår. Även i fråga om befälhavaren å lotsverkets ångfartyg Vega samt maskinisterna å lotsverkets ångfartyg bör enligt kommissionens mening rätten till hel pension lämpligen inträda vid 62 levnads- och 30 tjänstår. Vad slutligen beträffar lotskapten och lotslöjtnant synes deras tjänstgöring vara så pass likartad, att också samma pensionsålder torde böra gälla för dem båda; och vill kommissionen för sin del förorda, att för innehavare av dessa befattningar liksom för överlots bestämmas 65 levnads- och 35 tjänstår såsom villkor för hel pension.

Enligt kommissionens uppfattning bör alltså rätt till hel pension inträda

för mästerlots och lots	vid 60 levnads- och 30 tjänstår
» fyringenjör och verkmästare vid lotsstyrelsen, befälhavare å lotsverkets ångfartyg Vega, maskinist å lotsverkets ångfartyg ävensom fyrmästare, uppbördsfyrvaktare, fyrvaktare och fyrbiträde å fyrskepp	» 62 » » 30 »
» lotskapten, lotslöjtnant, överlots ävensom fyr- mästare, uppbördsfyrvaktare, fyrvaktare och fyrbiträde å fast fyr	» 65 » » 35 »

För övrig personal vid lotsstyrelsen och lotsverket torde anledning till avvikelse från den allmänna regeln om 67 levnads- och 35 tjänstår såsom villkor för rätt till hel pension icke kunna anses förefinnas.

Därest pensionsåldern bestämmas i enlighet med detta förslag bör emellertid, på sätt jämväl av förenämnda kommitté förordats, åt Kungl. Maj:t förbehållas rätt att förklara tjänstinnehavare, som befinnes vara av sjukdom eller minskad arbetsförmåga urståndsatt att på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina tjänstäligganden, skyldig att från tjänsten avgå, för så vitt han uppnått en levnadsålder, som icke med mer än två år understiger den för honom för rätt till hel pension bestämda. En sådan bestämmelse är för tjänstinnehavarna vid lotsstyrelsen gällande från 1908

års ingång, då pensionsåldern för dem höjdes med två år, och torde nu lämpligen böra utsträckas att gälla även i fråga om tjänstinnehavare å den nya staten för lotsverket.

Vid bifall till dessa kommissionens framställningar skulle erfordras ändringar i 5 och 6 §§ i den civila pensionslagen.»

I sitt över kommissionens betänkande avgivna utlåtande av den *Lotsstyrelsen*. 27 oktober 1913 har lotsstyrelsen anfört:

Den av lotsstyrelsen uttalade önskan, att rätten till hel pension för mästerlots och lots skulle inträda vid 57 levnadsår, vore föranledd därav, att det visat sig vara förenat med olägenhet för lotsningstjänstgöringen att lotsarna för att erhalla pensionsförhöjning från lotsverkets medel måst kvarstå i tjänst till 60 år. Med hänsyn därtill, att önskvärdheten av pensioneringskostnadernas nedbringande givit anledning till kommissionens ändringsförslag, ville lotsstyrelsen framhålla, att uppfyllandet av önskan om pensioneringskostnadernas nedbringande syntes böra få stå tillbaka, när det gällde att ordna pensioneringen så, att den ordinarie personalen kunde hållas fulltalig och tjänstduglig, varvid styrelsen fäst uppmärksamheten på, att de av styrelsen uppgivna pensioneringskostnader, som vore beräknade under förutsättning att befattningshavare vid lotsverket skulle varda berättigade till hel pension vid den av lotsstyrelsen föreslagna levnadsålder, antagligen icke komme att till hela beräknade beloppet utgå, då anledning vore att antaga, att för åtskilliga av personalen komme att anstå med avskedet. Kommissionens förslag till ändringar i den av styrelsen föreslagna levnads- och tjänstålder för rätt till hel pension syntes vara till olägenhet för verket.

I avseende å pensioneringsfrågorna har statskontoret i sitt utlåtande *Statskontoret*. i ärendet den 18 april 1914 yttrat, bland annat, följande.

Mot kommissionens förslag till de ändringar i 5 och 6 §§ av den civila pensionslagen, som betingades av dess tillämpning å personal vid lotsstyrelsen och lotsverket, hade statskontoret icke annat att erinra än att statskontoret på de skäl, som av lotsstyrelsen anförts, ansåge att pensionsåldern för lots borde sänkas till 57 år i stället för att såsom kommissionen föreslagit bibehållas vid 60 år.

I fråga om pensionsrätten för mästerlotsar torde de av ämbetsverken åberopade skälen för rättens inträde redan vid 57 år icke böra *Departements-*
chefen. föranleda ett frångående av löneregleringskommissionens förslag i denna del. Ej heller emot löneregleringskommissionens förslag i övrigt rörande pensionsrättens inträde finner jag anledning till erinran. Beträffande viss å fyrskepp anställd personal har emellertid i Kungl. Maj:ts förenämnda förslag till stat använts annan benämning än den, kommissionen begagnat, i det att i Kungl. Maj:ts förslag upptagits dels reservfyrmästare, vilka av kommissionen inräknats bland fyrmästare, dels ock fyrvaktare och befälhavare samt reservfyrvaktare, vilka av kommissionen benämnts uppborädsfyrvaktare.

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 1 saml. 182 häft. (Nr 262). 2

Bestämmelserna om mästerlotsars och lotsars pensionsrätt torde böra införas i 5 § c) av pensionslagen. I mom. e) lära böra upptagas bestämmelserna om pensionsrätt för fyringenjör och verkmästare vid lotsstyrelsen, befälhavare å lotsverkets ångfartyg Vega, å lotsverkets ångfartyg anställd maskinist och uppborädsman ävensom å fyrskepp anställd fyrmästare eller reservfyrmästare, fyrvaktare och befälhavare eller reservfyrvaktare, fyrvaktare samt fyrbiträde. De angående pensionsrätten för lotskapten, lotslöjtnant och överlots ävensom fyrmästare, uppborädsfyrvaktare, fyrvaktare och fyrbiträde å fast fyr erforderliga stadgandena torde böra införas i mom. i). I 6 § torde slutligen böra intagas bestämmelser om skyldighet för tjänst innehavare vid lotsstyrelsen och lotsverket, som befinnes vara av sjukdom eller minskad arbetsförmåga urständsat att fullgöra sina tjänståligganden, att under vissa omständigheter avgå före uppnädd pensionsålder.

De av mig nu omförmälda författningsändringarna torde böra träda i kraft först den 1 januari 1915, från och med vilken tidpunkt de nya löneförhållandena vid lotsstyrelsen och lotsverket äro avsedda att tillämpas.

Vid bifall till nu ifrågasatta lagändringar torde i sinom tid nödiga föreskrifter införas i förberörda kungörelse av den 11 oktober 1907.

Folkskolinspektörernas pensionsrätt.

I en till riksdagen den 18 april 1913 avlåten proposition, nr 288, föreslog Kungl. Maj:t bland annat sådan ändring i pensionslagen, att folkskolinspektörer skulle uppföras bland de befattningshavare, som enligt nuvarande mom. g) av § 5 i nämnda lag äro berättigade till åtnjutande av hel pension vid 65 levnads- och 25 tjänstår. Det för riksdagen samma år framlagda förslaget om folkskolinspektionens omreglering vann emellertid icke riksdagens bifall, och på grund därav förföll frågan om folkskolinspektörernas pensionsrätt.

Till den nu samlade riksdagen har Kungl. Maj:t i proposition, nr 145, gjort ny framställning angående omreglering av folkskolinspektionen. I det vid propositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 29 maj 1914 (sid. 128—133) har föredragande departementschefen ånyo yttrat sig angående pension för folkskolinspektörerna och därvid, efter en redogörelse för den i ärendet verkställda utredningen, biträtt den meningen, att rätt till hel pension borde tillkomma folkskolinspektörerna vid 65 levnads- och 25 tjänstår. Då jag icke har något att erinra mot vad bemäde departementschef i berörda avseende förordat, föreslår jag, att folkskolinspektörerna måtte upptagas bland de i mom. g) av 5 § i pensionslagen uppräknade befattningshavarna.

Denna förändring i pensionslagen torde böra träda i kraft samtidigt med det att den nya anordningen beträffande folkskolinspektionen börjar tillämpas, eller den 1 januari 1915.

I proposition nr 144 till den nu samlade riksdagen har Kungl. Maj:t framlagt förslag till omorganisation av Chalmers tekniska läroanstalt m. m. Enligt detta förslag skulle anstalten benämnas Chalmers tekniska institut och vid densamma å ordinarie stat vara anställda, förutom visst antal professorer, fem andra lärare, en verkstadsingenjör och en lärare i frihandsteckning.

Pensionsrätten för lärare vid Chalmers tekniska institut.

På sätt framgår av det vid nämnda proposition fogade utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 29 maj 1914 (sid. 59), har föredragande departementschefen uttalat önskvärdheten av en ändring i pensionslagen till förmån för de vid Chalmerska institutet anställda lärarna och därvid erinrat, att i 5 § g) av nämnda lag, såsom denna paragraf för närvarande lyder, såsom berättigade till åtnjutande av hel pension vid 65 levnads- och 25 tjänstår angivas lärare vid universiteten, karolinska institutet, tekniska högskolan, gymnastiska centralinstitutet, farmaceutiska institutet, tandläkarinstitutet, veterinärinstitutet m. fl. undervisningsanstalter. Då Chalmerska läroanstalten icke här uppräknades, inginge dess lärare bland »andra ämnes- och övningslärare vid statens läroverk», för vilka enligt mom. i) uti samma paragraf rätt till hel pension inträder vid 65 levnads- och 35 tjänstår. Denna deras ofördelaktiga ställning ansåge departementschefen böra undergå ändring genom att Chalmerska läroanstalten upptoges bland övriga i 5 § g) omförmälda undervisningsanstalter.

I sammanhang med den omorganisation av den Chalmerska läroanstalten, varom förslag nu föreligger, torde dess lärare, i likhet med vad som redan gäller för motsvarande befattningshavare vid åtskilliga andra, med den Chalmerska anstalten jämförliga undervisningsanstalter, böra tillerkännas den förbättrade pensionsrätt, som av chefen för ecklesiastikdepartementet ifrågasatts. Jag hemställer därför, att även lärarne vid Chalmers tekniska institut må upptagas under mom. g) av 5 § i pensionslagen.

Den förändrade bestämmelsen torde böra träda i kraft den 1 januari 1915.

Pensions-
rätten för
befattnings-
havare vid
skogshög-
skolan.

I den till 1912 års riksdag avlåtna propositionen nr 73 förelade Kungl. Maj:t riksdagen, bland annat, förslag till allmänna grunder för en blivande organisation av en skogshögskola, vilka grunder jämväl blevo av riksdagen godkända. Av det vid nämnda proposition fogade utdrag av protokollet över jordbruksärenden för den 15 mars 1912 framgår, att dåvarande chefen för jordbruksdepartementet ifrågasatt, att rätt till hel pension för ordinarie lärare vid skogshögskolan borde inträda vid 65 levnads- och 25 tjänstår. Då därav föranleddes viss ändring i pensionslagen, men dylik ändring ankomme på finansdepartementets föredragning, gjorde chefen för jordbruksdepartementet icke därom någon hemställan.

Sedan Kungl. Maj:t i den till nu pågående riksdag avlåtna statsverkspropositionen under nionde huvudtiteln framlagt förslag till stat för skogshögskolan efter i huvudsak de grunder som av 1912 års riksdag godkändes, torde ordnandet av den ordinarie lärarpersonalens vid skolan pensionsfråga nu jämväl böra föreläggas riksdagen.

I detta avseende ansluter jag mig till förutnämnda förslag, att pensionsrätten skulle inträda vid 65 levnads- och 25 tjänstår. Därigenom skulle ifrågavarande befattningshavare bliva jämnställda med lärare vid universiteten, karolinska institutet m. fl. undervisningsanstalter. Bestämmelse i ämnet torde böra införas i mom. g) i 5 § pensionslagen; och torde den ändring, som sålunda skulle vidtagas i nämnda författningsrum, böra träda i kraft den 1 januari 1915.

Pensions-
rätten för
statsgeolo-
gerna vid
Sveriges
geologiska
undersökning.

I den till nu pågående riksdag avlåtna statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under nionde huvudtiteln förelagt riksdagen förslag till ny stat för Sveriges geologiska undersökning, däri upptagits, bland annat, åtta andra gradens tjänstemän med benämningen »statsgeologer». För nämnda tjänstemän skulle i fråga om rätt till pension gälla samma bestämmelser som för de nuvarande »geologerna» vid ämbetsverket finnas föreskrivna. Enligt § 5 i) av lagen angående civila tjänstinhavares rätt till pension inträder dylik rätt för »geologer» vid Sveriges geologiska undersökning vid 65 levnads- och 35 tjänstår. I nämnda lagrum torde sålunda böra ske den ändring, att orden »geologer vid Sveriges geologiska undersökning» utbytas mot ordet »statsgeologer»; och torde denna ändring böra träda i kraft den 1 januari 1915, från och med vilken dag den nya avlöningsstaten för ämbetsverket är avsedd att tillämpas.

Sedan departementschefen härefter uppläst ett i enlighet med vad han anført avfattat förslag till lag om ändrad lydelse av 5 och 6 §§ i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall, och skulle proposition till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Albert Tondén.